სოციალური მენეჯმენტის პედაგოგიური მეთოდები

ნუნუ გიგაური
სტუ-ს ასოცირებული პროფესორი
E-mail: nunu.gigauri@yahoo.com

რეზიუმე

ავტორის მიზანია აიხსნას, რომ სოციალური მენეჯმენტის მეთოდებიდან განსაკუთრებული და არსებითი მნიშვნელობის მატარებელია სოციალური მენეჯმენტის პედაგოგიური მეთოდები.

სოციალური პედაგოგიკა - ეს განსაკუთრებული ნაწილია პედაგოგიური ცოდნის, რომელიც სწავლობს სოციალურ სფეროს ზემოქმედებას პიროვნების აღზრდაზე და მის ფორმირებაზე, ადამიანის მთელი სიცოცხლის პროცესში.

ვხსნით რა ადამიანის პიროვნების სირთულეს სოციალურ გარემოსთან განვიხილავთ იმ მეთოდების კომპლექსების გამოყენების აუცილებლობას, რომლებიც მოიცავს: ფსიქოლოგიურ, პედაგოგიური, სოციალური, ეკონომიკური და სამართლებრივი კანონების და პრინციპების ერთობლიობას.

აღნიშნული პრინციპების პრაქტიკულად გამოყენების პროცესში განსაკუთრებულ როლს თამაშობენ სოციალური მუშაკები (პროფესიონალები), რომლებიც უზრუნველყოფენ სწავლებას, თუ როგორ შეეგუონ ახალ გარემოს (სოციუმს), რომელიც დამახასიათებელია დემოკრატიული საზოგადოებისათვის, საბაზრო ეკონომიკაში. ეს არის ლიდერთა სკოლები, ბიზნეს სკოლები და ამომრჩეველი სკოლა და ა.შ. რომელთა წინაშე საჭიროა ნაციონალური მიდგომა ხოლო ასეთი პედაგოგიური ამოცანის ამოხსნა- გადამწყვეტია, შესაძლებელია განხორციელდეს სოციალური მენეჯმენტის პედაგოგიური მეთოდებით.

სოციალური მენეჯმენტის მეთოდებიდან განვიხილავთ სოციალურ პედაგოგიურ მეთოდებს.

ეკონომიკა და სოციალური სფერო ზემოქმედებენ ერთმანეთზე. ეკონომიკა წარმოადგენდა ყველა სოციალური ამოცანის გადაწყვეტის მატერიალურ საფუძველს, ხოლო სოციალური სფეროს განვითარების დონე ზემოქმედებს ეკონომიკის ფუნქციონირების შესაძლებლობაზე.

ამიტომ სოციალური სამუშაო უნდა მოეწყოს ეკონომიკის კანონების შეგნებული გამოყენების საფუძველზე, რომელმაც უნდა უზრუნველყოს საზოგადოებისა და ცალკეული პიროვნების ინტერესების ერთიანობა.

სოციალური პედაგოგიკა - განსაკუთრებული ნაწილია პედაგოგიური ცოდნის, რომელიც სწავლობს სოციალური სფეროს ზემოქმედებას პიროვნების ფორმირებასა და აღზრდაზე ადამიანის მთელი სიცოცხლის პროცესში.

სოციალური პედაგოგიკა ახორციელებს პრაქტიკას, პიროვნების ფორმირებისა და აღზრდის ოპტიმიზაციისათვის შეიქმნას ღონისძიებათა და დაწესებულებების სისტემა, სოციალური გარემოს კონკრეტული პირობების, საკუთარი ცხოვრების გზის არჩევაზე პასუხისმგებლობის პიროვნების და საკუთარი უნარიანობის შემომქედებითი რეალიზაციის უნარის მქონე პიროვნებების გათვალისწინებით.

რამდენადაც პიროვნება წარმოდგენს რთულ წარმონაქმნს, მრავალი კავშირის განმახორციელებელს სოციალურ გარემოსთან, ამდენად, პიროვნების აღზრდის პროცესი მოითხოვს მეთოდების კომპლექსის გამოყენებას: პედაგოგიურის, ფსიქოლოგიურის, სოციალურის, ეკონომიკურის, სამართლებრივის (უფლებრივი). სოციალ-პედაგოგიური მეთოდები განუყოფელია ფსიქოლოგიური მეთოდებისგან.

სოციალურ პედაგოგიური მეთოდებში იგულისხმება, ადამიანების დადებითი თვითგანვითარებისა და სოციალური დაცვისათვის პირობების შექმნის საშუალებები პიროვნებისა და საქციელზე აღმზრდებლობითი ზემოქმედების გზით.

ამ მეთოდების რეალიზება ხორციელდება სოციალური მუშაკების კლიენტებთან ურიერქმდებით აქტიური ცხოველქმედების დროს და ადამიანის ყველანაირი საშუალებების. არსენალის და შესაძლებლობების გამოყენებით.

არსებობენ გარკვეული საერთო სოციალური, რეგიონალური და ადგილობრივი პირობები, რომლებიც ზეგავლენას ახდენენ ზემოქმედების განსაზღვრული სოციალ-პედაგოგიური მეთოდების შერჩევაზე.

საერთო სოციალური პირობები დამახასიათებელია საზოგადოების ყოველი ადამიანის

ცხოვრებისათის, რომელშიც ცხოვრობენ სოციალური მუშაკებიც.

რეგიონული პირობები სხვადასხვაგვარია. ესაა ტრადიციები, აგრეთვე ნაციონალური თავისებურებანი. ასევე მრავალფოროვანი და ცვალებადია ადგილობრივი პირობები (ქალაქი, სოფელი). ამდენად, სოციალ-პედაგოგიური ზემომქედების მთოდების შერჩევა მოითხოვს კონკრეტული სოციუმის შესწავლას (სოციალური გარემო).

სოციალურ-პედაგოგიური მეთოდების გამოყენებისას აუცილებელია შემდეგი პრინიპების გამოყენება:

1. კონკრეტულ-ისტორიული მიდგომის პრინციპი (მდგომარეობისა და შესაძლებლობების გათვალისწინება).
2. თეორიული და პრაქტიკული მეთოდების შეხამების პრაქტიკა.
3. კოლექტიური შემოქმედების პრინციპი.
4. ცალკეული სოციალური მუშაკის სამუშაოს სოციალურ ორგანიზაციებთან კოორდინაციის პრინციპი.
5. კომპლექსურობის პრინციპი, ესე იგი სხვადასხვა მიმართულებების უზრუნველყოფა სოციალურ საქმიანობაში.

სოც. პედაგოგიკაში ურთიერთობისას დაუშვებელია დიდაქტიკურობა (დარიგებლობითი): ზნეობრივ-სწავლებითი, მენტორული (დამრიგებლური) ტონი, სწრაფვა დარიგებისკენ (ჭკუის სწავლება), ქედმაღლური დომინირება.

უფროსების სოციალური აღზრდა, ეს არის პარტნიორული თანამშრომლობა მასთან (სოციალურ მუშაკთან), დაფუძნებულია კლიენტის პიროვნების სუვერენიტეტის პატრივისცემაზე, რომლის გარეშეც შეუძლებელია თვითაღზრდისაკენ სწრაფვის ფორმირება.

დღეს ძალიან ძნელია პიროვნების აღზრდით დაკავება, რადგან ზნეობრივ ფასეულობებს არ მოაქვთ წარმატება ამ მკაცრ ცხოვრებაში, სადაც მოქმედებს ძალადობა და ბოროტება.

ამიტომ სოციალურმა მუშაკმა ნათელი გონებით უნდა შეაფასოს სინამდვილე დაიცვას ზღვარი მასა და კრიტიციზმს შორის მასთან დამოკიდებულებაში.

განვიხილოთ სოციალურ-პედაგოგიური მეთოდების გამოყენების ზოგიერთი ფორმა, რომელიც იძლევა თვითაღზრდაზე დახმარების აღმოჩენის საშუალებას.

საუბარი მას გაანჩია, როგორც ინდივიდუალური, ასევე ჯგუფური ფორმა. ამას გარდა, საბუარი შეიძლება იყოს, როგორც მომზადებული, ასევე სპონტანურიც (თავისთავადი, გარკვეული მიზეზებით წარმოქმნილი).

საუბრების ძირითადი დანიშნულება - კლიენტის ცოდნის გაფართოება, მათი მოზიდვა მოვლენაა შდეგების, ადამიანების საქციელის შეფასებაზე, მათში ფორმირება გარმომცველი სინამდვილის შესაბამისი ურთიერთობებისა, საკუთარი ვალდებულებებისა. საუბრები კლიენტს აღუძრავენ (სტიმულს აძლევენ) ინტერესს განიხილოს საკუთარი ცხოვრების საქმიანობის აქტუალური პრობლემები, პრობლემები სოციუმის ცხოვრების, კოლექტივისა. სწორედ ამიტომ საუბრებს გაჩნიათ მაღალი ღმზრდებლობითი პოტენციალი. უკუ კავშირი, წარმოქმნილი მათ შორის, ვისაც მიყავს საუბარი (ატარებს) და ისინი ვისთანაც იგი ტარდება, დიდ როლს თამაშობს (მნიშვნელოვან), პიროვნული პოტენციალის აქტივიზირებით, მიზიდვა მონაწილის ცხოვრებისეული გამოცდილებისა, ამას გარდა მას გააჩნია სერიოზული დიაგნოსტიკური მნიშვნელობა, რადგანაც თემების არჩევა, მონაწილეთა მხრიდან მის საგანზე დაინტერესება, ან პირიქით (ინტერესის არ ქონა), მათ მიერ გამოთქმული მოსაზრებებს შეუძლია მოგვცეს გარკვეული წარმოდგენა აუდიტორიის მოლოდინსა და უპირატესობების მინიჭებაზე ლოკალურ დონეზე იმის შესახებ თუ რა მდებარეობს ყურადღების ცენტრში ინდივიდებისა კონკრეტული, წლოვანებით (ასასკით), სქესით, პროფესიით, საცხოვრებელი ადგილით, სოციალური და პროფესიული კუთვნილებით და სხვა დიდ ყურადღებას იპყრობს ეკონომიკის, მეწარმოების, უფლების, ურთიეთნაციონალური ურთიერთობები, ზნეობრიობა, მკვეთრად ამაღლდა რელიგიის ინტერესი. რა თქმა უნდა საინფორმაციო -შემეცნებითი საქმიანობა.

არსებითია, რომ საუბრები ოპრატიულად ეხმაურებოდნენ სოხუმში მიმდინარე მოვლენებს ამ საუბრების საგნად შეიძლება იქცეს სწრაფად გშარდამვალი მოვლენები, რომლებიც შეეხო მოცემული დასახლებული პუნქტის ცხოვრებას. წინასაარჩვნო კამპანიების პერიოდში იზრდება კლიენტების ინტერესი პოლიტიკური პარტიების საქბმიანობისადმი, საარჩევნო ორგანოების კანდიდატებისა და მათი პროგრამირებისადმი. რაღა თქმა უნდა, სოიალურმა მუშაკებმა არ უნდა გაუწიონ აგიტაია წინასაარჩევნო პროცესების მონაწილებზე ხმის მიცემა არმიცემას, მაგრამ ინფორმირება ხელისუფლების ძირითადი დემოკრატიული მოწყობილობების პრინციპებისა და ადამიანის უფლბების შესახებ ამ მომენტში სრულად მართებულია.

თუ მომზადების დროს ითვალისწინებენ კლიენტის ინეტერსებს, მაშინ ოპერატიულად რეაგირებენ წამოჭრილ საკითხებზე, იზრდება

საუბრების ქმედითობა. ბოლო დროს სოციალური მომსახურების დაწესებულებების კლიენტები, პირველ რიგში ხანდაზმულები და მცირემქონენი, განიცდიან მძაფრ შეშფოთებას არასრული და წინააღმდგობრივი ინფორმაციების გამო, საპენსიო და საცხოვრებელი კანონმდებლობის მომზადებული რეფორმის შესახებ.

მსგავსი ზომები ეხება, თანაც გაუარესების მხრივ, მილიონობლით ადამიანის სასიცოცხლო სტატიებს. ამ სახეცვლილებებზე განმარტებით საუბრების ჩატარება დაეხმარებოდა ადამიანს ნაწილობრივ, მაინც მოეხსნა მღელვარება და სოციალ-ფსიქოლოგიური დაძაბულობა დაკავშირებული მასთან.

გარდაქმნის წლებში რადიკალური რეფორმების წლებში კარგი რეკომედაცია გაუწია საკუთარ თავ მიტინგმა - რომელიც მოვლენებზე, სწრაფი რეაგირების საშუალებას იძლევა, უქმნის მონაწილეებს ფსიქოლოგიური დადგენილებას მათ აქმასა და მოტვიაციაზე სინამდვილისა. რა თქმა უნდა, მიტინგი ეს არის ერთჯერადი ღონისძიება, რომელსაც არ შეუძლია გახდეს რეგულარული. მისი ინფორმაციული როლი შეზღუდულია: მონაწილეებმა, როგორც წესი, წინასწარ იციან რომელი კონკრეტული მიზნისთვის შეიკრიბნენ. მასში მთავარია (მიტინგში) - სოციალ-ფსიქოლოგუირი კმოპონენტი, რომელიც საშუალებას იძლევა მონაწილეთა მობილიზებისა რომელიმე არაორდინარულ საქმეზე - პროტესტი რისიმე მიმართ, რაც მათ ინტერესბე ეხება, ან რომელიმე მოქმედებების, ან მოვლენების მხარდაჭერა, რომელსაც ისინი თვლიან საჭიროდ. მიტინგები წარმოიშობა არა მხოლოდ პოლიტიკურ საკითხებზე, არამედ ადგილობრივ ეკნომიკური პრობლემებზე, დაკავშირბულს სოციალურ და მოცემული ადგილმდებარეობის სოციალურ-ეკონომიკურ სიძნელეებთან (მოცემული წარმოების).

ამას გარდა, მიტინგი ემსახურება ძლიერ ემოციონალური მდგომარეობის განმტკიცებას, ჯგუფურ დარაზმულობას მონაწილეების, გაერთიანებულს საერთო მიზნით, მათი საქმიანობის მანიფესტაციით, მიტინგი შეიძლება იყოს ორგანიზებული, ან სტიქიური, ნებისმიერ შემთვხევაში ხალხის ანთება, ემოციების გარკვეული დონის ინდუცირება (აღსავსე) შეუძლიათ მხოლოდ იმ პირებს, რომლესაც მინიჭბული აქვთ გარკვეული ფონის დემონსტრატიულობის უნარი. ასეთი თანდაყოლილი თვისების არ ქონისას ვერანაი რი გულწრფელობა და განცდები გამოსვლისა ვერ მოახდენს შთაბეჭდილებაზე.

თუ მიტინგი თავის თავში სტიქიურობის გარკვეულ მომენტს ატარებს, მაშინ ინდივიდების კრება, გაერთიანებული რომელიმე ნიშნით, აგრეთვე მდიდარი ემოციური პოტენციალით, ამავე დროს განსხვავდება მომზადებით, ორგანიზებლობით და ზოგიერთი საქმიანობითი შედეგებით, რომლებიც შეიძლება იყოს მისი გადაწყვეტილების რეზულტატი, როგორც ცნობილია კრება, სწორი ორგანიზაციის დროს ფლობს მაღალ აღმზრდებლობით პოტენციალს, პირველ ყოვლისა, როგორც კოლექტიური მართვის ან თვითმმართველი ორგანო, გამოხატავს მონაწილეთა უმრავლესობის ნებას, ახდენს მათ მობილიზებას აქტიური საქმიანობისათვის გადაწყვეტილებების რეალიზაციაზე და სხვა.

კრებათა გადაწყვეტილებებს შეიძლება ქონდეს ვალდებულებრივი ძალა, ან მხოლოდ იყოს მორალური ავტორიტეტი. ნებისმიერ შემთვხევაში სასურველი არ არის ამ მნიშვნელოვანი დოკუმენტის სპონტანური დაბადება: გადაწყვეტილების პროექტი მომზადებული უნდა იყოს კრების ორგანიზატორებიტს (ინიციატორების) მიერ, თუმცა მისი საბოლოო ვარიანტ, ბუნებრივია, შეიძლება განსხვავდებოდეს პირვანდელისგან.

კრება შეიძელაბ იყოს რომელიმე დაწესებულების ან გაერთიანების საქმიანობის რეგულარული ნაწილი მასზე აბარებენ ანგარიშს შესრულებულ სამუშაოზე ირჩევენ წარმომადგენლებს ამა თუ იმ აღმსრულებელ ორგანოში, ამტკიცებენ გეგმას.

კრება - ეს არის ურთიერთობის სკოლა, სიტუაციის შეფასების, კომუნიკაციური, ნაწილობრივ პოლემიკური, სამართავი ჩვევების შეძენის სკოლა. სამწუხაროდ თავად მათი რეგულარობა და ორგანიზებულობა შეიცავს რუტინურობის (ჩამორჩენილობა, შაბლონი) საშიშროებას. ამასთან ღონისძიების მასიური ხასიათი ყოველთვის არ იძლევა საშუალებას მოიცვას და აქტიურ საქმიანობაში ყველა დამსწრეთაგანი.

მაღალია აღმზრდელობითი როლი კრების ისეთი სპეციფიკური ფორმისა, როგორიცაა დისპუტი, სადაც ხდება ფორმირება და განმტკიცება პოლემიკური უნარის, წარმოშობა რწმენა საკუთარი თავის მიმართ, უნარი მომხრეების მოზიდვისა და შენარჩუნეყისა. ამის გარდა დისპუტს შეუძლია გააშიშვლოს ჭეშმარიტების სხვადხვა მხარე, რაც სოციალურ სამუშაოში ხდება, იგი ასწავლის სოციალური პრობლემის არსის უფრო ღრმად გაგებას დისპუტი ეს არის ორგანიზებული პოლემიკა წინასწარ განსაზღვრულ თემაზე, ამავე დროს დისკუსია - ეს არის სხვადასხვა შეხებულებათა შეჯახება, შასაძლოა სპონტანურად წამოჭრილ თემაზე

სოციალურ მუშაკს, პედაგოგს, ფსიქოლოგს რეგულარულად უწევს დისკუსიის გამართვა კლიენტთან (ხანდახან სხვა სოცილური დაწესებულებების წარმომადგენლებთან, ხელმძღვანელობასთან, სოციალური მართვის ორგანოების მოღვაწეებთან) ყოველგვარი ემოციურობით გაჯერებული ასეთი კომუნიკაციისათვის ძირითადი დისკუსიაში უნდა იყოს ლოგიკური დასაბუთება და მონაწილეთა პირადული თვითრწმენა, რაც უფლებას მისცემს მათ გავლენა იქონიონ თავიანთ ოპონენტებზე.

თვითგანვითარებისა და თვითრეალიზაციის მეთოდებით, ადამიანი ისწრავის გაარკვიოს საკუთარი შესაძლებლობები, შეიცნოს, გამოსცადოს, თავისი ძალები, განავითაროს უნარი, ამის გაკეთება კი შეიძლება (მიღწევა) მხოლოდ ნამდვილი თვითშემოქმედების პირობებში. სოციალური სუბიექტურობის განვითარება განუყოფელია ეკონომიკური დამოუკიდებლობისაგან, ცხოვრების ყველა სფეროში დემოკრატიული მექანიზმების გაშლისგან, ინდივიდის პირადული პოტენციალის მაქსიმალური რალიზაციისაგან.

ეს მიიღწევა სოციალური მეთოდებისა და ტექნოლოგიების მთლიანი ერთობლიობით. პედაგოგიურს განეკუთვნებიან ისინი, რომლებიც ავლენენ პირვონებისათვის ობიექტურად დამახასიათებელ პოტენციალს. ფსიქოლოგიური მეთოდი ეხმარება განთავისუფლდეს პიროვნების დაფარული (დამალული) ძალები, ტრეინინგების, სხვადახსვა ჯგუფური მეთოდებისა და ავტოტრენინგების დახმარებით. პედაგოგიკა კი ავლენს და ამტკიცებს ინდივიდის სოციალურ პოტენცალს ჯგუფური ურთიერთქმდებების პროცეში, ასწავლის აზრდის სოციალურ ჩვევებს.

სწავლება ერთობლივი საქმიანობა, ლიდერის და აღმასრულებელის უნარის ფლობა. აგრეთვე ხელს უწყობს ადამიანების სოციალური ფუნქციონირების სრულყოფას.

სოციალურ-პედაგოგიური ტექნოლოგიების ეფექტურ ფორმას წარმოადგენს თვითმართვადი საზოგადოებრივი გაერთიანებების შექმნა - ესენია, კლუბები, ასოცაციები, თვითდახმარებისა და ურთიერდახმარების ჯგუფები. მათი საქმიანობის მექანიზმი განისაზღვრება ფედერალური კანონის დებულებით - "საზოგადოებრივ გაერთიანებებზე". ჩვეულებრივ ასეთი ორგანიზაცია იქმნება ინიციატორების შეკრების გადაწყვეტილებით, რომელიც ისახავს საქმიანობის მიზანს, იზიდავენ მომხრებს, ამუშავებენ კლუბის დადგენილების წესდებას, განიხლავენ მას და ამტკიცებენ კრებაზე. სპეციალისტებმა სოციალური სამსახურისა უნდა იცოდნენ, რომ ეს არის ერთ-ერთი ყველაზე ნაყოფიერი გზა მოსახლეობის სოციალური მომსახურების გაუმჯობესებისათვის, ამიტომ ისინი ზოგ შემთვხევებში უნდა გამოდიოდნენ ასეთი ჯგუფების ორგანიზატორებად ან დახმარება გაუწიონ მათ წარმქმნასა და საქმიანობას.

სოციალური ადაპტაციის ტექნოლოგიები არ ამოიწურება მხოლოდ პედაგოგიური მეთოდებით, მაგრამ ეს უკანასკნელი არანაკლებ მნივშნელოვანი როლს თამაშობს ცხოვრების მანძილზე ნებისმიერი ინვალიდის წინაშე დგება რომელიმე სოციალურ გარემოსთან შეწყობის (შეგუება) აუცილებლობის საკითხი, მისთვის ახალ გარემოცვასთან, საცხოვრებელ ადგილთან, საქმიანობის სფეროსთან შრომით კოლექტივებთან ან სამეზობლო საზოგადოებასთან.

განსაკუთრებყით მძაფრად დგას ეს საკითხი საბაშვო, მოზარდებისა და ახალგაზრდულ ასაკში, ამას გარდა დახარჯული უნარის დაბრუნება (დაკარგული) სოციალური ფუნქციონირებისათვის საჭიროა მაშინ, როდესაც ინდივიდი რაღაც მიზეზების გამო აღმოჩნდება ნორმალური საზოგადოებრივი გარემოს გარეთ, მაგალითად - ხანგრძლივი ავადმყოფობის, პატიმრობაში ყოფნის და სხვათა შედეგად და ბოლოს, მასშტაბური სოციალური გარდამქნების პერიოდში მრავალი სოციალურ ჯგუფსა და ფენას ესაჭიროებათ ადაპტაცია რადიკალურად შეცვლილი პირობებისადმი.

ადაპტაციის პედაგოგიური ტექნოლოგიები შეიცავენ თავის თავში სწავლებას: პირველ რიგში ახალი პროფესიების, საშუალებებს, საკუთარი არსებობისა და საკუთარი ოჯახის ცხოვრების უზრუნველყოფის დახმარების საშუალებებს, ადექვატურად შეცვლილი პირობების მიმართ. შემდეგ პედაგოგიური პროცედურები გამოიყენება საქმიანობის იმ საშუალებების შესწავლაზე, რომელიც დამახასიათებელია დემოკრატიული საზოგადოებისათვის საბაზრო ეკონომიკით. ეს არის ბიზნეს - ინკუბატორი, სკოლა ლიდერების და ამომრჩეველთა სკოლა და სხვა. ბოლოს , აღზრდა საკუთარი თავის რწმენის სწორი თვითშეფასების. ახალ პირობებში მდგმოარეობების მიმართ ნაციონალური მიდგომა (ურთიერთობა), რომელიც შეიძლება არ მოსწონდეთ, მაგრამ ხშირად მისი შეცვლა არ შეიძლება - ამგვარი პედაგოგიური ამოცანა ხშირად დგას სწორედ სოციალური მუშაკების წინ, რომლებიც დახმარებას უწევენ უმუშევრებს, ხელმოკლეებს, ლტოლვილებს და სხვა.

გამოყენებული ლიტერატურა:

1. ს. გ. პოპოვი. "სოციალური მენეჯმენტი". თავი 3-§3/1, §2/5. მოსკოვი. 17 აპრილი. 2000 წელი.
2. მ. პ. პერევენზევი. ტ.. კოსცოვი - "მენეჯ-მენტი კულტურასა და ხელოვნების სფეროში. ქ. მოსკოვი. "იანვარი" 2000. 25 დეკემბერი. 2006წ
3. ინტერნეტრესურსები.
4. მ.პ. პერევენზევი "მენეჯმენტი". "ირა". 2005 წელი. ქ. მოსკოვი.

PEDAGOGICAL METHODS OF SOCIAL MANAGEMENT

NUNU GIGAURI
GTU, Associate Professor
E-mail: nunu.gigauri@yahoo.com

Summary

The author aims to explain the social management methods from the special and essential importance of social management pedagogical methods.

Social Pedagogy - this particular part of the pedagogical knowledge, Which studies social sphere on the upbringing and formation of a person in the process of human life.

We explain the complexity of the personality of the person in the social environment, the need to use the complexes of the methods that include: psychological, educational, social, economic and legal laws and principles.

The principles of practical application of the special role of social workers (professionals) which providing training on how to adapt to the new environment (society), which is characteristic of a democratic society in market economy. It is the leaders of schools, business schools and school voters, etc. Whose national approach is needed before solving such a pedagogical task is decisive, it is possible to carry out social management pedagogical methods.